

תפילה קודם הלימוד:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה זכות לימוד זה שאני לומד בעד נשמת (פלוני בן פלוני), ובזכות לימוד זה האל הגדול הגבור והנורא שוכן עד וקרוב שמו, שתצורר נשמתו בצרור החיים, ותשים מחיצתו במחיצת צדיקים חסידים יסודי עולם העומדים לפניך ונהנים מזיו אור פניך, ותתן לו מהלכים בין העומדים לפניך, ותמחול ותסלח ותכפר ותמחה ותעביר כל מה שחטא וענה ופשע לפניך או עשה דבר שלא כרצונך, ואל תזכור לו שום חטא ועון ופשע ועבירה, אלא כל המצוות שעשה תזכרם לו לטובה, ורוחו תרגיע בחלק היושבים בגן עדן ונשמתו תתעדן בטוב הצפון לצדיקים, ותרים פבור מנוחתו ולקץ הימים יעמוד לגורלו וילזה עליו השלום ועל משפכו יבא בשלום, בדכתיב: יבא שלום ינוחו על משכבותם, הוא וכל שוכני עמו ישראל בכלל הרחמים והסליחות והנהמות והישועות ונאמר אמן.

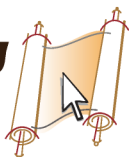
אות ק - מסכת נדרים פרק ח

משנה א

קונם יין שאני טועם היום, אינו אסור אלא עד שתחשך. שבת זו אסור בכל השבת, ושבת שעברה. חדש זה, אסור בכל החדש, וראש חדש להבא. שנה זו, אסור בכל השנה, וראש השנה לעתיד לבוא. שבוע זה אסור בכל השבוע, ושביעית שעברה. ואם אמר יום אחד, שבת אחת, חדש אחד, שנה אחת, שבוע אחד, אסור מיום ליום.

דבר לשנה זו, אסור בכל השנה, וראש השנה שיק לעתיד לבוא, ואינו נאסר בו. אסור על עצמו שבוע זה - שבע שנות השמטה, אסור בכל השבוע - בכל שנות השמטה, ושביעית עצמה שעברה - שיכת לשבע שנים אלו, ואסור בהם. ואם אמר יום אחד, 'שבת [שבוע] אחת', 'חדש אחד', 'שנה אחת', 'שבוע אחד', אסור מיום ליום, ואם אמר יום נאסר לעשרים וארבע שעות, 'שבת אחת' נאסר שבעה ימים מזמן שנדר, 'חדש אחד' נאסר לשלשים יום, 'שנה אחת' נאסר לשנה מיום ליום, וב'שבוע אחד' נאסר לשבע שנים מיום שנדר.

פרק זה עוסק באדם שאסר על עצמו בנדר דבר מסוים לזמן מסוים, כיצד מפרשים את לשון נדרו: האומר קונם [היה אסור עלי כקרבן] יין שאני טועם היום, אינו אסור אלא עד שתחשך. ואם אסר על עצמו את היין בשבת זו - שבוע זה, אסור בכל השבת - בכל ימות השבוע, ושבת עצמה, שעברה - שיכת לשבוע שעבר, ולכן אם עמד ביום ראשון ואסר על עצמו שתית יין כל השבוע, אסור עד מוצאי יום השבת. אסר על עצמו את הדבר לחדש זה, אסור בכל החדש, ויום ראש חדש עצמו שיק להבא - לחדש הבא, ואינו נאסר בו. אסר על עצמו

משנה ב

עד הפסח, אסור עד שיגיע. עד שיהא, אסור עד שיצא. עד לפני הפסח, רבי מאיר אומר, אסור עד שיגיע. רבי יוסי אומר, אסור עד שיצא:

הפסח, רבי מאיר אומר, אסור עד שיגיע - עד שיתחיל הפסח, כיון שבדאי היתה כונתו לפני תחלת הפסח, ולא לפני יום אחר מימות הפסח, שאין זה מברר, ואין אדם נודר בדבר שאינו ברור. ורבי יוסי אומר, אסור עד שיצא - עד שיתמים הפסח, כיון שיתכן שהתכוון לפני זמן מסוים בפסח, ועדין לא הגיע אותו הזמן, ורק כשהסתים כל החג, ודאי התר הדבר.

האוסר על עצמו דבר 'עד הפסח', אסור עד שיגיע - עד שיתחיל הפסח, ומיד כשהתחיל הפסח, התר הדבר, כיון שבלשון בני אדם כשאומרים 'עד' הפונה שאין אותו 'עד' בכלל הדבר. ואם אמר שיהא הדבר אסור עליו עד שיהא הפסח, אסור עד שיצא - עד שיתמים הפסח, כיון שמשמעות הנדר היא כל זמן שהפסח הוה. נדר את נדרו ואמר 'עד לפני

משנה ג

עד הקציר, עד הבציר, עד המסיק, אינו אסור אלא עד שיגיע. זה הכלל, כל שזמנו קבוע ואמר עד שיגיע, אסור עד שיגיע. אומר עד שיהא, אסור עד שיצא. וכל שאין זמנו קבוע, בין אמר עד שיהא, בין אמר עד שיגיע, אינו אסור אלא עד שיגיע:

'עד שיהא', אסור עד שיצא. וכל דבר שאין זמנו קבוע, כגון בציר ומסיק וכדומה, בודאי לא היתה כונתו להכניס עצמו לספק, שהרי אינו יכול לדעת עתה מתי יסתים המסיק או הבציר, ולכן בין אמר 'עד שיהא', בין אמר 'עד שיגיע', אינו אסור אלא עד שיגיע.

מי שנדר אסור על עצמו 'עד הקציר' של התבואה, או 'עד הבציר' של הענבים, או 'עד המסיק' של הזיתים, אינו אסור אלא עד שיגיע - עד שיתחיל. זה הכלל, כל שזמנו קבוע, כגון חג הפסח, שהוא קבוע לשבעה ימים, ואמר 'עד שיגיע', אסור עד שיגיע. אומר

משנה ד

עד הקנין עד שיהא הקנין, עד שיתחילו העם להכניס בפלגלות. עד שיעבור הקנין, עד שיקפלו המקצועות. עד הקציר, עד שיתחילו העם לקצור קציר חטים אבל לא קציר שעורים. הכל לפי מקום נדרו, אם היה בהר בהר, ואם היה בבקעה בבקעה:

והינו בזמן שקוצצים תאנים מרבות. אומר את נדרו 'עד שיעבור הקנין', חל הנדר עד שיקפלו המקצועות - המחצלאות ששוטחים עליהם את התאנים ליבוש, שמקפלים אותן לצרף

אדם שנדר אסור 'עד הקנין', או שאמר 'עד שיהא הקנין', וקנין הינו זמן קציצת התאנים, חל עליו הנדר עד שיתחילו העם להכניס את התאנים בפלגלות - בסלים המיוחדים לכך,

השנה הבאה. נדר את נדרו 'עד הקציר', חל עליו הנדר עד שיתחילו העם לקצור קציר חטים, אבל לא קציר שעורים, הכל לפי מקום נדרו, שאם היה זה מקום שרב התבואה של שעורים, חל נדרו עד תחלת קציר שעורים, וכן אם היה בהר, הולכים אחר זמן הקציר בהר, ואם היה בבקעה, לפי זמן הקציר בבקעה.

משנה ה

עד הגשמים עד שיהיו הגשמים, עד שתירד רביעה שניה. רבן שמעון בן גמליאל אומר, עד שיגיע זמנה של רביעה. עד שיפסקו גשמים, עד שיצא ניסן בלול, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, עד שיעבור הפסח. קונם יין שאיני טועם השנה, נתעברה השנה, אסור בה ובעבורה. עד ראש אדר, עד ראש אדר הראשון. עד סוף אדר, עד סוף אדר הראשון. רבי יהודה אומר, קונם יין שאיני טועם עד שיהא הפסח, אינו אסור אלא עד ליל הפסח, שלא נתבון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לשתות יין:

אדר הראשון. אמר עד סוף אדר, הינו עד סוף אדר הראשון [ויש גורסים 'עד סוף אדר השני', כיון ששני חדשי אדר נחשבים כחדש אחד ארוך, וכן ההלכה]. רבי יהודה אומר, אף על פי שהתבאר לעיל (משנה ב') שהנדר 'עד שיהא הפסח' נאסר עד סוף הפסח, מכל מקום מי שנדר ואמר קונם יין שאיני טועם עד שיהא הפסח, אינו אסור אלא עד ליל הפסח, כיון שאומדים את דעתו שלא נתבון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לשתות יין, והינו עד ליל פסח, ואין 'עד' בכלל, כיון שבלייל פסח כל ישראל שותים ארבע כוסות, וכודאי גם הוא רוצה לקיים מצוה זו ולשתות.

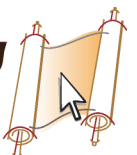
נדר את נדרו 'עד הגשמים', או 'עד שיהיו הגשמים', חל הנדר עד שתירד רביעה שניה של גשמים, והינו מי"ז במרחשון, שאם ירדו גשמים מאותו זמן ואילך, הסתים זמן הנדר. רבן שמעון בן גמליאל אומר, עד שיגיע זמנה של רביעה, גם אם לא ירדו הגשמים בפעל. אמר 'עד שיפסקו גשמים', חל הנדר עד שיצא חדש ניסן בלול, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, עד שיעבור הפסח. אמר קונם יין שאיני טועם השנה, ונתעברה השנה, אסור בה ובעבורה - גם בחדש העבור שנוסף לאחר נדרו. אמר שיהא הנדר עד ראש אדר, והתעברה השנה, מפרשים את כונתו עד ראש

משנה ו

אמר קונם בשר שאיני טועם עד שיהא הצום, אינו אסור אלא עד לילי הצום, שלא נתבון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול בשר. רבי יוסי בנו אומר, קונם שום שאיני טועם עד שתהא שבת, אינו אסור אלא עד לילי שבת, שלא נתבון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול שום:

שקטתים הצום, ואינו אסור אלא עד לילי הצום - ערב הצום, שלא נתבון זה אלא עד

אמר האדם קונם בשר שאיני טועם עד שיהא הצום - יום הכפורים, אף כאן אין הכונה עד

קונם שום שאיני טועם עד שתהא שבת, אין מפרשים את כונתו עד שתצא השבת, אלא אינו אסור אלא עד לילי שבת, שלא נתכונן זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול שום, שתקנת עזרא היא לאכול שום כליל שבת.

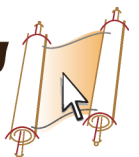
שעה שדרך בני אדם לאכול בשר, והינו בערב יום הכפורים, ואין 'עד' בכלל, אלא בערב יום הכפורים מחר הוא לאכול, כיון שמסתבר שלא היתה כונתו לאסור עצמו ביום זה, שיש בו מצות אכילה. רבי יוסי בנו אומר, מי שאמר

משנה ז

האומר לחברו קונם שאני נהנה לך אם אין אתה בא ונוטל לבניך פור אחד של חיטין ושתי חביות של יין, הרי זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, כלום אמרת אלא מפני כבודי זהו כבודי. וכן האומר לחברו קונם שאתה נהנה לי אם אין אתה בא ונותן לבני פור אחד של חיטין ושתי חביות של יין, רבי מאיר אומר, אסור עד שיתן. וחכמים אומרים, אף זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, הרי אני כאלו התקבלתי. היו מסרבין בו לשאת בת אחותו ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם, וכן המגרש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם, הרי אלו מתרות להנות לו שלא נתכונן זה אלא לשום אשות. הנה מסרב בחברו שיאכל אצלו, אומר קונם לביתך שאיני נכנס, טפת עיני שאיני טועם לך, מתר לפנס לביתו ולשתות מפניו עיני, שלא נתכונן זה אלא לשום אכילה ושתייה :

זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, הרי אני מחזיק לך טובה כאלו התקבלתי. היו מסרבין - מפצירים בו לשאת בת אחותו, ולא רצה, ואמר, קונם שהיא נהנית לי לעולם, וכן המגרש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם, אין מפרשים את הנדר כפשוטו שיאסר עליהם להנות מפניו כל הנאה, אלא הרי אלו מתרות להנות לו [ממנו], שלא נתכונן זה אלא לשום הנאה של דרך אשות, שתהא אסורה עליה. הנה מסרב [מפציר] בחברו שיאכל אצלו, ולא רצה חברו לאכול, ומתוך כך אומר לו חברו, קונם לביתך שאיני נכנס, טפת עיני שאיני טועם לך, אין מפרשים את דבריו כפשוטם, שלא

האומר לחברו קונם שאני נהנה לך - יהא אסור עלי כקרבן כל מה שאהנה ממך, אם אין אתה בא ונוטל לבניך פור אחד של חיטין ושתי חביות של יין, ורוצה להתיר את נדרו בלי שחברו יטל את הדברים הללו עבור בניו, הרי זה - חברו יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, כלום אמרת אלא מפני כבודי - הרי כונתך בנדר זה היתה לכבודי, זהו כבודי שלא לטול ממך, אלא אפרנס את בני משלי. וכן האומר לחברו קונם שאתה נהנה לי [נהנה ממני] אם אין אתה בא ונותן לבני פור אחד של חיטין ושתי חביות של יין, רבי מאיר אומר, אסור חברו בהנאתו עד שיתן לבניו מה שאמר. וחכמים אומרים, אף אדם

מִמֶּנּוּ צוֹנֵן, שְׁלֵא נִתְכּוֹן זֶה בְּנִדְרוֹ אֲלֵא לְשׁוּם
אֲבִילָה וְשִׁתְיָה.

יִכְנַס כָּלֵל לְבֵיתוֹ וְלֹא יִשְׁתֶּה אֶפְלוּ טַפַּת מַיִם
צוֹנְנִים, אֲלֵא מֵתָר הוּא לְכַנֵּס לְבֵיתוֹ וְלִשְׁתוֹת

תפילה לאחר הלימוד:

אָנָּה יְיָ מְלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בְּיַדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יְהִי נָא
לְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוֹ וְתַפִּילָתְנוֹ בְּעֵבֹר נִשְׁמַת (פְּלוּנִי בֶן פְּלוּנִי), וְנִמְוֹל נָא עִמָּה
בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל, לְפִתּוּחַ לֵה שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, וְשְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, וְתִקַּבֵּל אוֹתָהּ
בְּאַהֲבָה וּבְחִיבָה, וְשַׁלַּח לָהּ מִלְּאֲכִיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים לְהוֹלִיכָהּ
וְלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נִשְׁמַת הַצַּדִּיקִים וְהַצַּדִּיקוֹת חֲסִידִים
וְחֲסִידוֹת, לְיִהְיֹת מְזִיו שְׂכִינָתְךָ, לְהַשְׁבִּיעָה מְטוֹבְךָ הַצֶּפֶן לְצַדִּיקִים, וְהַגּוֹף
יְנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמְנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֶדְוָה וּבְשִׂמְחָה וְשָׁלוֹם, בְּדִכְתִּיב 'יְבוֹא שָׁלוֹם
יְנוּחוּ עַל מְשַׁבּוֹתֶם הַלֵּךְ נִכְחוֹ', וּכְתִיב 'עֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל
מְשַׁבּוֹתֶם' וּכְתִיב 'אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבַתְּ וְעָרְבָה שְׁנָתְךָ'. וְתִשְׁמֹר
אוֹתוֹ מִחִיבוּט הַקֶּבֶר, וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה, וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא, וְזָכוֹר לוֹ זְכוּיוֹתָיו
וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנְשִׁמָּתוֹ לְדַשֵּׁן עֲצָמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב
הַצֶּפֶן לְצַדִּיקִים, דְּכִתִּיב 'מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאִיךָ' וּכְתִיב 'שִׁמֹּר
כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה'. וְיִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּרַד וְשִׁאֲנָן מִפְּחַד רָעָה,
וְאֵל יִרְאֶה פָּנָי גִּיהֲנֹם, וְנִשְׁמָתוֹ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים, וְלְהַחִיּוֹתוֹ
בְּתַחִיית הַמֵּתִים עִם כָּל מְתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן.

יהודי יקר!

כמה נרות אתה יכול להדליק לבד?
כמה משניות אתה יכול ללמוד לבד?

**בהישג ידך:
אלפי יהודים ילמדו משניות לעילוי נשמת יקירך!**

ארגון 'שתי הלכות ביום' שולח מידי יום כ-60,000 הודעות מייל המכילות תוכן תורני בקרוב ל-20 מסלולי לימוד שונים, בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית. ביכולתך להיות שותף פעיל בלימוד תורה של רבבות יהודים, ולהנציח את זכר יקירך במקום הגורם לעילוי נשמה הגדול ביותר - בלימוד תורה!

בתרומה חד פעמית של 200 ₪ יופיע שם יקירך בתאריך הרצוי לך בראש לימוד המשנה המבוארת, הנשלחת מידי יום לכ-3,500 מנויים בדואר האלקטרוני! כמו כן ניתן להקדיש לימודים שונים במסלולים רבים ומגוונים הנשלחים מידי יום בדואר האלקטרוני.

לפרטים, לתרומות ולהנצחות: 0765-404-360
במייל: donations@2halachot.org
באתר: www.2halachot.org

כמו כן אנו מזמינים אותך להצטרף לאחד או יותר מהלימודים של 'שתי הלכות ביום', הנשלחים חנים מידי יום לרבבות מנויים!
למגוון האפשרויות ולהצטרפות למסלולי הלימוד, היכנסו לאתר www.2halachot.org או במייל: office@2halachot.org

